

Vallfärdens och Umrahs Ritualer

i Koranen, Sunnah och de rättfärdiga föregångarnas traditioner

Av Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî

Förord

All lovprisning tillkommer Allâh, Herren för all världar. Välsignelse och fred vare med vår profet Muhammad, hans familj och samtliga hans följeslagare.

Denna bok behandlar vallfärdens och Umrahs ritualer i enlighet med Koranen, Sunnah och de rättfärdiga föregångarnas traditioner. Den är skriven av Imâm Muhammad Nâsir-ud-Dîn al-Albânî (rahimahullâh), en av vår tids störste hadîth-lärde.

Boken belyser de korrekta handlingarna vid vallfärden och Umrah och tydliggör de innovationer som har förekommit vid dessa ritualer samt vid besöket i al-Madînah och Jerusalem. Syftet är att leda muslimerna till en korrekt, Sunnah-baserad utövning av dessa heliga riter.

Inledning

Imâm al-Albânî (rahimahullâh) inleder med Allâhs lovprisning och välsignelser över profeten Muhammad (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och framhåller att denna bok är en sammanfattning av de handlingar som är bekräftade genom Koranen, Sunnah och Salaf (de rättfärdiga föregångarna).

Han påpekar att vallfärden är en av Islâms fem pelare och att det är av yttersta vikt att utföra den i enlighet med profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) föredöme. Han sade (i innebörd): »Ta era ritualer från mig.«

Boken är ordnad utifrån vallfärdens och Umrahs kronologiska förlopp, och innehåller fotnoter med hänvisningar till hadîth-källorna.

Råd inför vallfärden

Imâm al-Albânî ger följande råd till den som avser att vallfärda:

1 – Man bör lära sig ritualerna för vallfärden och Umrah, inklusive deras villkor och skyldigheter, och ta reda på om det finns obligatoriska handlingar som man kan missa eller frivilliga som man vill utföra.

[1] Jag har skrivit en liten bok om detta. Dess titel är »Hajj al-Nabiyy« och innehåller de handlingar och platser som är bekräftade från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

2 – Man bör skynda sig att vallfärda och inte uppskjuta det till ett annat år om man har möjlighet att utföra det nu. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Den som avser att vallfärda, låt honom skynda sig med det.«

[2] Återgiven av Abû Dâwûd och andra. Den är autentisk, vilket jag har förklarat i »Irwâ'-ul-Ghalîl« (990).

3 – Man bör se till att ha laglig och halal-märkt försörjning. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade om en man med trasiga kläder och dammigt hår som räcker upp händerna mot himlen: »Herre! Herre!« och profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: »Hur skall han kunna bönhöras? Hans mat är olovlig, hans dryck är olovlig, hans kläder är olovliga och hans uppehålle är olovligt. Hur kan han då bönhöras?«

[3] Återgiven av Muslim och andra. Den nämns i »Irwâ'-ul-Ghalîl« (882).

4 – Man bör välja en gudfruktig reskamrat som hjälper en att påminna sig om det goda och som inte hindrar en från att rätta sig efter Sunnah.

[4] Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »En person är beroende av sin kompanjons religion. Låt var och en av er se till vem han sluter sig till.« Återgiven av Abû Dâwûd och at-Tirmidhî.

5 – Man bör ta med sig en bok om vallfärdens ritualer för att kunna läsa i den när frågor uppstår. De flesta fall av okunnighet uppkommer på grund av att man litar för mycket på muntliga berättelser och inte tar del av facklitteraturen.

[5] Jag har skrivit »al-Hajj al-Kabîr« för detta ändamål, en utförlig bok om vallfärdens ritualer. Allâh skall – om Han vill – låta den utgivas.

Ingen skada är skedd

Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) svarade på alla frågor som ställdes till honom under Avskedsvallfärden med orden »Ingen skada är skedd« (i innebörd). Följande är de fall som nämns i autentiska rapporter:

1 – En man sade: »Jag kastade stenarna innan jag rakat mitt huvud.« Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Ingen skada är skedd.«

[6] Återgiven av al-Bukhârî, Muslim och andra.

2 – En man sade: »Jag rakte mitt huvud innan jag offrade.« Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Ingen skada är skedd.«

[7] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

3 – En man sade: »Jag offrade innan jag kastade stenarna.« Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Ingen skada är skedd.«

[8] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

4 – En man sade: »Jag genomförde Tawâf-ul-Ifâdhah innan jag kastade stenarna.« Han svarade (i innebörd): »Ingen skada är skedd.«

[9] Återgiven av Abû Dâwûd. Autentisk, förklarad i »al-Irwâ'« (1083).

5 – En man sade: »Jag glömde bort att fasta under vallfärden [de dagar som krävs för den som saknar offer].« Han svarade (i innebörd): »Fasta nu i Madînah.«

[10] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från Ibn 'Abbâs.

6 – Abû Bakr al-Siddîqs son berättade: »Min far kom ridandes och jag gick till fots.« Han frågade om det och profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Ingen skada är skedd.« Många liknande fall återges i boken. Varje gång en följeslagare frågade om något han gjort i felaktig ordning under Nahr-dagen, svarade han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) alltid med orden »Ingen skada är skedd. Ingen skada är skedd.«

[11] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

Förberedelserna innan Ihrâm

1 – Det är Sunnah att bada för att träda in i Ihrâm – oavsett om det gäller en man, kvinna, menstruerande kvinna eller kvinna i puerperium (barnsängstillstånd). Detta har bekräftats från profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) angående Asmâ' bint 'Umayy och angående hans hustru 'Â'ishah.

[12] Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1624).

2 – Det är Sunnah att använda parfym på kroppen innan Ihrâm, men inte på klädesplaggen. 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ) berättade: »Jag parfymerade Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inför hans Ihrâm med det bästa jag fann – och se, glittret av muskus i hans hår och skägg.«

[13] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

3 – Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) bar för sin del en vit tunika, tunga kläder och turban. Abû Djahm sade: »Jag såg inte att han använde parfym på sina kläder.«

[14] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från 'Â'ishah och Ibn 'Umar. Hadithen om parfym på kläderna är återgiven av Abû Dâwûd och Ibn Mâdjah.

4 – Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förrättade den frivilliga bönen på den fastlagda böneplatsen, om det var tid för bönen. I annat fall förrättade han den frivilliga bönen och därefter gick ut i Ihrâm.

[15] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från Djâbir och Ibn 'Umar.

5 – Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) trädde in i Ihrâm för Umrah och sade (i innebörd): »Allâh, jag tänker på 'Umrah. Gör det lätt för mig och godta det från mig.« Sedan läste han Talbiyah.

[16] Hasan hadîth. Återgiven av Ibn Abî Shaybah och andra. Denna punkts detaljer och beviskällor nämns i »Sahîh Abî Dâwûd« (1598).

Ihrâm och dess avsikt

6 – Det är Sunnah att stanna vid den vallfärdsstation (Mîqât) man passerar och träda in i Ihrâm därifrån, oavsett om man är från det landet eller inte. De fastlagda stationerna är: Dhûl-Hulayfah för Madînahs folk, al-Djuhlah för Syriensfolket, Qarn al-Manâzil för Nadjd-folket, Yalamlam för Jemensbor och Dhâtu 'Irq för Iraks folk. Den som befinner sig innanför dessa stationer träder in i Ihrâm från den plats han befinner sig.

[17] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från Ibn 'Abbâs och Ibn 'Umar.

7 – Avsikten i hjärtat är tillräcklig; det är inte nödvändigt att uttala den med ord, ty profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare förrättade aldrig sina böner och ritualer med en muntlig avsikt föregående.

[18] Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade om avsiktsuttalet: »Det är en innovation och villfarelse. Ingen av de fyra imâmerna har påbjudit det.«

Stationerna

8 – Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) fastlade fem stationer (Mawâqîf) för Ihrâm:

- a) Dhûl-Hulayfah: för Madînahs folk och för dem som passerar därifrån. Det är den längst belägna stationen från Makkah.
- b) al-Djuhlah: för Syriens folk och för dem som passerar därifrån.
- c) Qarn al-Manâzil: för Nadjd-folket och för dem som passerar därifrån.
- d) Yalamlam: för Jemensborna och för dem som passerar därifrån.
- e) Dhâtu 'Irq: för Iraks folk och för dem som passerar därifrån.

[19] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

Tamattu' – det rekommenderade sättet

9 – Det som är bäst och mest fullständigt är att utföra Tamattu', dvs. att träda in i Ihrâm för 'Umrah, utföra 'Umrah och sedan träda in i Ihrâm för vallfärden från Makkah. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) önskade att alla hans följeslagare hade gjort Tamattu' och visade sitt gillande av det.

[20] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från 'Â'ishah, Ibn 'Abbâs, Djâbir och Ibn 'Umar.

Förbehållandet

10 – Det är tillåtet att ställa ett villkor vid Ihrâm om man befara sjukdom eller något hinder. Man säger: »Om jag hindras av något, är min avresa från den plats jag hindras.« Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade till Dhubâ‘ah bint az-Zubayr (i innebörd): »Ställ förbehållet, ty din Herre är den Välsigne ende.«

[21] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim. Nämnt i »Sahîh Abî Dâwûd« (1603).

11 – Den som ställt ett sådant förbehåll och sedan hindras på vägen, är fri att lämna sitt Ihrâm utan att behöva ersätta det.

[22] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

Bönen i ‘Aqîq-dalen

12 – Det är Sunnah för den som befinner sig i Madînah att förätta bönen i ‘Aqîq-dalen – om han passerar den – under sin vallfärdsresa till Makkah. ‘Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu ‘anh) berättade att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Det kom ett budskap till mig från min Herre i natt: Förätta bönen i denna välsignade dal och säg: ‘Umrah inom vallfärden.«

[23] Återgiven av al-Bukhârî och Abû Dâwûd. Nämnt i »Sahîh Abî Dâwûd« (1596).

Talbiyah

13 – Talbiyah är: »Labbayk Allâhumma Labbayk. Labbayka lâ Sharîka laka Labbayk. Innal-Hamda wan-Ni‘mata laka wal-Mulk. Lâ Sharîka lak.«

(Här är jag, Allâh, här är jag! Här är jag, ingen partner har Du, här är jag! Sannerligen tillhör all lovprisning, välsignelse och välde Dig. Ingen partner har Du.)

[24] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från Ibn ‘Umar.

14 – Det är tillåtet att lägga till böner och lovprisning efter Talbiyah, ty Ibn ‘Umar brukade lägga till: »Labbayk Labbayk wa Sa‘dayk, wal-Khayru bi Yadayk, war-Raghbâ‘u ilayka wal-‘Amal.«

[25] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

15 – Mannen bör höja rösten med Talbiyah, ty profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Djibril kom till mig och befällt mig att befalla mina följeslagare och dem som befinner sig med mig att höja rösten med Talbiyah.«

[26] Autentisk hadîth, nämnt i »Sahîh Abî Dâwûd« (1606).

16 – Det är Sunnah att läsa Talbiyah vid alla tillfällen: när man stiger upp eller ner, när man rider och när man möter folk.

[27] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från Ibn 'Umar.

17 – Man fortsätter läsa Talbiyah till dess att man kastat på 'Aqabah-pelaren.

[28] Återgiven av Muslim och andra från Ibn 'Abbâs.

18 – Det är Sunnah att läsa Talbiyah under Tawâf-ul-Qudûm.

[29] Bekräftad från Ibn 'Umar och 'Umar. Återgiven av Abd ur-Razzâq och Ibn Abî Shaybah med autentiska berättarkedjor, vilket jag fastställt i »al-Irwâ'« (1097).

19 – Det är tillåtet att ta upp Talbiyah igen om man av någon anledning avbrutit den.

20 – Det är Sunnah att läsa välsignelse och fred (Salawât) över profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) efter Talbiyah och att be om det goda i detta liv och det kommande samt om paradiset och skyddet från helvetet.

[30] Autentisk hadîth. Se »al-Adhkâr« av an-Nawawî, sid. 191.

[31] Se »al-Adhkâr«.

Reningsbad inför inträdet i Makkah

21 – Den som har möjlighet att bada innan han träder in i Makkah bör göra det. Likaså skall han följa Allâhs sändebuds (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) exempel och komma in i staden under dagtid.

[33] Återgiven av al-Bukhârî ((779) förkortat) och »Sahîh Abî Dâwûd« (1630).

22 – Man bör ta sig in via den upphöjda sidan, där Mu'allât-porten befinner sig idag. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) kom in via det högt belägna bergsspåret som heter Kadâ' och som reser sig ovanför begravningsplatsen. Han gick in i moskén via Banû Shaybahs port – den kortaste vägen till den svarta stenen.

[34] Återgiven av al-Bukhârî ((780) förkortat) och »Sahîh Abî Dâwûd« (1929).

23 – Det är tillåtet att komma in i Makkah från vilket håll som helst. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Alla Makkâhs öppna vägar är en väg och en offerplats.« I en annan berättelse sägs det (i innebörd): »Hela Makkah är en väg; man kommer in härifrån och lämnar härifrån.«

[35] Återgiven av al-Fâkihî med en god berättarkedja.

24 – Innan du träder in i moskén, tänk på att gå in med höger fot först och säg (i innebörd): »Allâh, sänd Din välsignelse och fred över Muhammad. Allâh, öppna Din nåds portar för mig.« Därtill kan man tillägga (i innebörd): »Jag söker min tillflykt hos Allâh den Vældige, Hans ädla Ansikte och Hans eviga makt mot den förbannade djävulen.«

[36] Angående detta finns en Hadîth Hasan, återgiven i »as-Sahîhah 2478«.

[37] Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs »al-Kalim at-Tayyib«, sid. 51–52, med min verifiering och korrigering.

[38] Återgiven av Ibn Abî Shaybah med en autentisk berättarkedja. Andra har återgett den från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) med en svag berättarkedja, vilket är utrett i »adh-Dha’îfah« (1054).

25 – När man ser Ka’bah är det tillåtet att lyfta händerna om man vill. Detta har bekräftats från Ibn ‘Abbâs.

[39] Återgiven av al-Bayhaqî (5/72) med en god berättarkedja från Sa’îd bin al-Musayyab, som uppgav: »Jag hörde ‘Umar säga något som ingen annan sagt. Jag hörde honom säga det när han fick syn på Huset...« Han har även återgett den via en annan, god berättarkedja från Sa’îd bin al-Musayyab. Likaså har Ibn Abî Shaybah (4/97) återgett detta från dem båda.

26 – Det har inte bekräftats att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) läste någon särskild bön vid detta tillfälle; man ber det man finner lämpligt. Det anses dock vara vackert att tillbe med ‘Umars bön: »Allâh, Du är as-Salâm. Från Dig härrör friden. Vår Herre, hälsa oss med fred.« Detta har bekräftats från honom – må Allâh vara nöjd med honom.

[40] Vissa lärda har i sina kommentarer till »al-Manâsik waz-Ziyârât« påstått att det inte är återgett från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), vilket är felaktigt. Jag har styrkt dess autenticitet i »al-Irwâ‘« (1112). Allâh har underlättat dess utgivning och all lovprisning tillkommer Honom.

Tawâf-ul-Qudûm – ankomstomgången

27 – Därefter begir man sig till den svarta stenen, vänder sig mot den och säger: »Allâhu Akbar.« Det är autentiskt återgett från Ibn ‘Umar att han dessförinnan även sade: »Bismillâh.« Det är dock en missuppfattning att hävda att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) gjorde detsamma.

28 – Sedan rör man vid stenen med handen, kysser den och placerar pannan mot den. Detta utfördes av Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), ‘Umar och Ibn ‘Abbâs.

[41] En av de lärda kommenterade i »al-Manâsik waz-Ziyârât«: »Detta har inte återgivits från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam).« Det är dock en missuppfattning. Jag har fastställt dess autenticitet i »al-Irwâ‘« (1112), vars utgivning Allâh har underlättat – och all lovprisning tillkommer Honom.

29 – Är det inte möjligt att kyssa stenen, rör man vid den med handen och kysser sedan handen.

30 – Är det inte heller möjligt att röra vid den, pekar man mot den.

31 – Detta utförs varje varv.

32 – Man skall inte tränga sig med någon. Han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Umar! Du är en stark man. Skada inte den svage. Om du vill röra vid stenen, gör det när det inte är folk där. Annars vänd dig mot den och säg »Allâhu Akbar«.«

[42] Återgiven av ash-Shâfi‘î, Ahmad och andra. Hadithen är stark, vilket jag har förklarat i »al-Hadjdj al-Kabîr«.

33 – Att röra vid den svarta stenen bär stor förtjänst. Han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »På Uppståndelsens dag skall Allâh låta den svarta stenen träda fram med två ögon som ser och en tunga som talar. Den skall vittna för den som rörde vid den med rätt.«

[43] Autentisk enligt at-Tirmidhî, Ibn Khuzaymah, Ibn Hibbân, al-Hâkim och adh-Dhahabî. Nämnt i föregående källa.

Han sade också (i innebörd): »Att röra vid den svarta stenen och den jemenitiska hörnan utplånar verkligen synder.«

[44] at-Tirmidhî ansåg den god medan Ibn Hibbân, al-Hâkim och adh-Dhahabî förklarade den autentisk.

Och han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade vidare (i innebörd): »Den svarta stenen kommer från paradiset. Innan avgudarnas synder svartnade den, var den vitare än snö.«

[45] Autentisk enligt at-Tirmidhî och Ibn Khuzaymah.

34 – Därpå inleder man Tawâf runt Ka´bah med Ka´bah till vänster om sig. Tawâf utförs sju varv bakom Hidjr. Ett varv innebär att gå från den svarta stenen runt Ka´bah tills man återkommer till den. Ridâ'n knyts under den högra armhålan under hela Tawâf. Under de tre första varven joggar man – joggningen börjar och slutar vid den svarta stenen. De återstående varven går man normalt.

35 – Varje gång man passerar den jemenitiska hörnan, rör man vid den utan att kyssa den. Om det inte är möjligt att röra vid den, är det inte föreskrivet att peka mot den med handen.

36 – Mellan den jemenitiska hörnan och den svarta stenen säger man (i innebörd): »Herre! Skänk oss det goda i detta liv och det goda i det eviga livet och beskydda oss från Eldens pina!«

[46] Återgiven av Abû Dâwûd och andra. Flera har förklarat den autentisk. Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1653).

37 – Man skall följa profetens (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) föredöme och avstå från att röra vid de två syriska hörnorna.

[47] Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade: »Att röra vid innebär att röra vid med handen. Resten av Huset, Ibrâhîms plats och alla jordens övriga moskéer – liksom profeters och rättfärdiga personers gravar – skall varken vidröras eller kyssas. Samfundet är enigt om detta. Att göra Tawâf kring dessa föremål hör till de allvarligaste förbjudna innovationerna.«

Klängningen mot hörnan och porten

38 – Det är tillåtet att klänga mot den del som befinner sig mellan hörnan och porten, så att man placerar sitt bröst, ansikte och armar mot den.

[48] Detta är återgett från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) via två vägar som tillsammans ger en god (Hasan) rang. Dess styrka ökar ytterligare av att flera följeslagare bekräftat handlingen. Bland dem finns Ibn ‘Abbâs (radhiya Allâhu ‘anh) som sade: »Det är här man klänger sig fast; mellan hörnan och porten.« Allt detta nämns i »al-Ahâdith as-Sahîhah« (2138). Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade i »al-Mansik«: »Om man vill träda fram till klängningsplatsen och placera sitt bröst, ansikte och armar mot den och be till Allâh, är det tillåtet. Det är också tillåtet att göra det inför Tawâf-ul-Wadâ‘. När man skall lämna är det bäst att stå vid porten och be utan att klänga mot Huset.«

39 – Det finns inga fastställda böner för Tawâf. Det är fritt att läsa vad man önskar av Koranen och böner. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Tawâf runt Huset är en form av bön. Det enda undantaget är att Allâh har tillåtit tal under den. Den som talar bör enbart säga det som är gott.« I en annan berättelse tillägges: »Tala lite under den.«

[49] Återgiven av at-Tirmidhî och andra. Den andra berättelsen återges av at-Tabarânî och andra. Hadîthen är autentisk, vilket jag har fastställt i »al-Irwâ‘« (21). Shaykh-ul-Islâm sade: »Det har inte bekräftats att profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) befallt, reciterat eller undervisat om särskilda böner. Det är tillåtet att be alla Sharí‘ah-grundade böner. Det saknas emellertid stöd för de särskilda böner som många läser under tavrännan och liknande platser.«

40 – Det är inte tillåtet för den nakna eller den menstruerande kvinnan att göra Tawâf runt Huset. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade: »Den nakne har inte tillåtelse att göra Tawâf runt Huset.« Och han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade till ‘Â‘ishah under Avskedsvallfärden: »Gör allt vad en vallfärdare gör, förutom Tawâf [och bön], tills du är ren.«

[50] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från Abû Hurayrah hadîth. at-Tirmidhî har likaså återgett den från ‘Alî och Ibn ‘Abbâs. Nämnd i »al-Irwâ‘« (1102).

[51] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim från ‘Â‘ishah. al-Bukhârî har även återgett den från Djâbir. Tillägget tillhör honom och nämns i föregående källa (191).

41 – Efter att ha slutfört det sjunde varvet täcker man sin högra axel, begir sig till Ibrâhîms plats och reciterar: »Välj därför platsen där Ibrâhîm stod som er böneplats.«

[52] 2:125.

42 – Man förrättar två Rak‘ât med Ibrâhîms plats framför sig och Ka‘bah.

43 – Under dessa två Rak‘ât reciterar man: »Säg: Ni otrogna!« och »Säg: Han är Allâh – En!«

[53] 109:1.

[54] 112:1.

44 – Här skall man varken gå förbi dem som ber eller låta någon gå förbi en under bönen. De förbjudande haditherna är allmänt hållna och det har inte bekräftats att den Heliga moskén eller Makkah undantas från dem.

[55] Referera till »källan«, sid. 21, 23 och 135.

45 – Efter att ha förrättat bönen begir man sig till Zamzam för att dricka och hålla det över huvudet. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Zamzams vatten är för det man dricker det till.« Han sade också: »Det är sannerligen välsignat. Det är en mättande föda och ett botemedel för sjukdomen.« Och han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Världens yppersta vatten är Zamzam. Det är en mättande föda och ett botemedel för sjukdomen.«

[56] Autentisk hadith, bekräftad av flera imåmer. Jag har nämnt den och redogjort för dess vägar i »Irwâ' -ul-Ghalîl« (1123). En av dem nämns i »as-Sahîhah« (883).

[57] Autentisk hadith, återgiven av Abû Dâwûd at-Tayâlisî och andra. Nämnt i »as-Sahîhah« under hadith 1056.

[58] Återgiven av adh-Dhiyâ' i »al-Mukhtârah« och andra. Nämnt i föregående källa (1056).

46 – Sedan begir man sig till den svarta stenen, säger »Allâhu Akbar« och rör vid den enligt den tidigare beskrivningen.

Vandringen (Sa' y) mellan Safâ och Marwah

47 – Därpå beger man sig till Safâ och Marwah för att utföra Sa' y mellan dem. När man anländer till Safâ reciterar man Hans (ta'âlâ) ord: »Safâ och Marwah hör till Allâhs symboler. Den som beger sig till Huset för att vallfärda eller utföra 'Umrah och vill vandra fram och tillbaka mellan dem, gör ingenting klandervärdt. Den som av fri vilja utför en god handling utöver plikten, [finner att] Allâh är Allvetande och belönar rikligt.« Sedan säger man (i innebörd): »Vi börjar med det Allâh börjat med.«

[59] 2:158.

48 – Därefter börjar man vid Safâ och klättrar upp på det så att man kan se Ka'bah.

[60] Idag är det svårt att se Huset från mer än enstaka platser på Safâ. Man kan se det genom pelarna på moskéns andra våning. Den som klarar av det har handlat i enlighet med Sunnah. Den som inte klarar av det gör så gott han kan utan att någon skada är skedd.

49 – Härmed ställer man sig i riktning mot Ka'bah, bekänner Allâhs enhet och säger: »Allâhu Akbar. Allâhu Akbar. Allâhu Akbar. Lâ ilâha illâ Allâh Wahdahu lâ Sharîka lah. Lah-ul-Mulk wa lah-ul-Hamd wa Huwa 'alâ kulli shayy'in Qadîr. Lâ ilâha illâ Allâh Wahdahu lâ Sharîka lah. Andjaza Wa'dah wa nasara 'Abdah wa hazamah-al-Ahzâb Wahdah.« (Allâh är störst. Allâh är störst. Allâh är störst. Det finns ingen sann gud utom Allâh, Ensam, utan like. Hans är makten och lovprisningen. Han ger liv

och låter dö och Han har allt i Sin hand. Det finns ingen sann gud utom Allâh, Ensam, utan like. Han uppfyllde Sitt löfte, bistod Sin tjänare och besegrade de sammansvurna på egen hand.) Detta sägs tre gånger med tillbedjan däremellan.

[61] I »al-Adhkâr« tillägger han »Lâ ilâha illâ Allâh wa lâ naʿbud illâ Iyyâh...« Jag har inte sett detta tillägg i någon av hadîthvägarna hos Muslim eller andra källor.

[62] Dvs. mellan dessa böner. Även om alla Sharīʿah-baserade böner är tillåtna, är det bäst att be det som är återgett från profeten (sallâ Allâhu ʿalayhi wa sallam) eller från Salaf.

50 – Sedan stiger man ner för att vandra mellan Safâ och Marwah. Allâhs sändebud (sallâ Allâhu ʿalayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Vandra! Allâh har sannerligen ålagt er vandringen.«

[63] Denna hadîth är autentisk, till skillnad från vad vissa har hävdat. Nämnt i »al-Irwâʿ« (1072).

51 – Sedan går man mot det gröna ljuset till höger och vänster. När man når dit, springer man tills man når det andra ljuset. På hans (sallâ Allâhu ʿalayhi wa sallam) tid var denna sträcka en plan dal av småsten. Han (sallâ Allâhu ʿalayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Dalen korsas springande.« Sedan går man upp på Marwah och gör detsamma som gjordes på Safâ – vänder sig mot Qiblah, säger »Allâhu Akbar« och »Lâ ilâha illâ Allâh« och ber. Det räknas som en sträcka.

[64] Återgiven av an-Nasâʿî och andra. Nämnt i »al-Hadjj al-Kabîr«. Obs! Ibn Qudâmah sade i »al-Mughnî«: »Kvinnornas Tawâf och Saʿy utförs gående hela vägen. De lärda är enade om att kvinnor varken ska jogga runt Huset eller mellan Safâ och Marwah.«

52 – Sedan återvänder man till Safâ, går där man ska gå och springer där man ska springa. Det är nu två sträckor.

53 – Man fortsätter till Marwah tills sju sträckor är fullgjorda, vilka avslutas på Marwah.

54 – Det är tillåtet att färdas ridandes mellan dem, men profeten (sallâ Allâhu ʿalayhi wa sallam) föredrog att gå.

[66] Återgiven av Abû Nuʿaym i »Mustakhradj Sahîh Muslim«.

55 – Det är tillåtet att tillbe däremellan: »Herre, förlåt och förbarma Dig. Du är den Mäktigaste, den Givmildaste.« Detta har bekräftats från en del av Salaf.

[67] Återgiven av Ibn Abî Shaybah (4/68–69) med två autentiska berättarkedjor från Ibn Masʿûd och Ibn ʿUmar (radhiya Allâhu ʿanhumâ). Detsamma har återgivits från al-Musayyab bin Râfiʿ al-Kâhilî och ʿUrwah bin az-Zubayr. at-Tabarânî återgav det även från profeten (sallâ Allâhu ʿalayhi wa sallam) med en svag berättarkedja, vilket anges i »al-Madjmaʿ« (3/248).

56 – Efter den sjunde sträckan, på Marwah, klipper man sitt hår. Därmed är 'Umrah slutförd. Det som var förbjudet under Ihrâm är åter tillåtet. Man befinner sig i detta tillstånd fram till Tarwiyah-dagen.

[68] Om det råkar vara tillräckligt mellanrum mellan 'Umrah och vallfärden för att håret ska hinna växa ut, kan man även raka det. (Se »Fath-ul-Bârî« (3/444))

57 – Den som trätt in i Ihrâm utan att slå ihop 'Umrah med vallfärden och inte heller medfört offer från tillåtet område, skall lämna Ihrâm för att rätta sig efter profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befallning och undvika hans missnöje. Den som däremot medfört offer stannar i Ihrâm och lämnar det inte förrän han kastat på 'Aqabah-pelaren.

Ihrâm inför vallfärden på Tarwiyah-dagen

58 – På Tarwiyah-dagen, den åttonde Dhûl-Hidjdjah, träder man in i Ihrâm. Man gör precis detsamma som när man trädde in i Ihrâm inför 'Umrah från den avsedda stationen: man badar, parfymerar sig, tar på sig Izâr och Ridâ' och reciterar Talbiyah tills man kastat på 'Aqabah-pelaren.

59 – Man träder in i Ihrâm från den plats man befinner sig på. Även Makkâhs invånare träder in i Ihrâm från Makkah.

60 – Sedan beger man sig till Minâ och förrättar Dhuhr-bönen där. Man övernattar där och förrättar de fem bönerna. Bönerna förkortas men slås inte ihop.

Resan mot 'Arafah

61 – Efter soluppgången på 'Arafah-dagen begir man sig till 'Arafah under recitation av Talbiyah eller utrop av »Allâhu Akbar«. När profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare vallfärdade med honom, utförde de båda handlingarna utan att fördöma varandra.

[69] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

62 – Sedan slår man sig ned i Namirah, nära 'Arafah men ej en del av den. Alldeles före middagen begir man sig därifrån.

[70] Att slå sig ned på denna plats kan idag vara omöjligt på grund av folkmassan. Skulle man då passera och komma direkt till 'Arafah, är ingen skada skedd – om Allâh vill. Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade i »al-Fatâwâ«: »De ritualer som hör till Sunnah, exempelvis att vistas på Minâ på Tarwiyah-dagen, övernatta där, vistas på 'Uranah fram till middag och sedan begära sig till 'Arafah – är sådana de lärda enats om att de är föreskrivna, även om många inte särskiljer dem.« (26/168)

63 – Då solen nått zenit, begir man sig till 'Uranah, precis före 'Arafah, och stannar där. Imâmen håller då en lämplig predikan för folket.

[71] Återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

64 – Imâmen leder folket i bön. Dhuhr och 'Asr förkortas och slås ihop och förrättas inom Dhuhrs tid.

65 – Ett böneutrop och två Iqâmât utropas.

66 – Ingen annan bön förrättas däremellan.

[72] Det har inte återgivits att han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förrättade frivillig bön före Dhuhr eller efter 'Asr, varken här eller under sina övriga resor.

67 – Den som inte kan förrätta bönen med Imâmen, gör det antingen ensam eller med sin omgivning.

[73] Återgiven av al-Bukhârî med en reducerad berättarkedja. Se »Mukhtasar al-Bukhârî« (25/89/3).

Vistelsen på 'Arafah

68 – Sedan begir man sig till 'Arafah. Om möjligt ställer man sig vid klipporna under Rahmah-berget. I övrigt är vistelse varsomhelst på 'Arafah giltig.

69 – Man ställer sig i riktning mot Qiblah, lyfter händerna och tillber och reciterar Talbiyah.

70 – Man bör ofta upprepa »Lâ ilâha illâ Allâh«, ty det är den förnämsta bönen på 'Arafah-dagen. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Det bästa jag och profeterna sagt under 'Arafah-dagen är: »Lâ ilâha illâ Allâh Wahdahu lâ Sharîka lah. Lah-ul-Mulk wa lah-ul-Hamd wa Huwa 'alâ kulli shayy'in Qadîr.« (Det finns ingen sann gud utom Allâh, Ensam, utan like. Hans är makten och lovprisningen.)«

[74] Hadîthen är antingen autentisk eller god. Den har fler vägar som jag nämnt i »as-Sahîhah« (1503).

71 – Det är även tillåtet att ibland tillägga (i innebörd): »Det goda är enbart det goda i livet efter detta.«

[75] Bekräftat från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam), vilket framgår av »källan«.

72 – Det är Sunnah för den som vistas på 'Arafah att inte fasta den dagen.

73 – Man stannar i detta tillstånd och påminner sig om Allâh, reciterar Talbiyah och ber så länge Allâh vill. Under tiden hoppas man att Allâh (ta'âlâ) låter en höra till dem Han befriar från Elden och som Han skryter med inför änglarna. Hadîthen lyder (i innebörd): »Det finns ingen dag då Allâh befriar så många tjänare från Elden som Han gör på 'Arafah-dagen. Han närmar sig för att skryta med dem inför änglarna och säger: »Vad söker de?«« I en annan hadîth sägs det: »Allâh skryter sannerligen med 'Arafaâts folk inför himlafolket och säger: »Se på Mina tjänare, de har kommit till Mig ovärdade och dammiga.«« Man stannar i detta tillstånd tills solen går ned.

[76] Återgiven av Muslim och andra. Se »at-Targhîb« (2/129).

[77] Återgiven av Ahmad och andra. Jag har klargjort i »Takhrîdj-ut-Targhîb« att flera har förklarat den autentisk.

Avresan från 'Arafât

74 – När solen gått ned lämnar man 'Arafât mot Muzdalifah i lugn och ro. Man skall inte tränga sig med kroppen, riddjuret eller bilen. Uppstår utrymme ökar man farten.

75 – Framme vid Muzdalifah utropas böneutropet och Iqâmah, varpå Maghrib förrättas med tre Rak'ât. Sedan utropas en ny Iqâmah och 'Ishâ' förrättas förkortat. Båda slås ihop.

76 – Skulle man av nödvändighet skilja dem åt, är ingen skada skedd.

[78] Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs åsikt, grundad på att det bekräftats av profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) och hans följeslagare, vilket nämns i al-Bukhârî (25/94/801). Se »Mukhtasar al-Bukhârî«.

77 – På samma sätt förrättas ingen bön mellan dem, och heller ingen bön efter 'Ishâ'.

[79] Shaykh-ul-Islâm sade: »När man anländer till Muzdalifah bör man om möjligt förrätta Maghrib innan kamelerna lagt sig ned. Sedan förrättas 'Ishâ'. Skulle 'Ishâ' skjutas upp, är ingen skada skedd.«

78 – Därpå sover man till Fadjr.

79 – Sedan Fadjr klart infallit förrättas den i begynnelsen av dess tid med ett böneutrop och en Iqâmah.

Fadjr-bönen i Muzdalifah

80 – Alla vallfärdare utom de svaga och kvinnorna är skyldiga att förrätta Fadjr i Muzdalifah. Svaga och kvinnor får lämna platsen efter halva natten för att undvika trängsel.

81 – Sedan begir man sig till berget i Muzdalifah. Framme på berget vänder man sig mot Ka'bah och säger »al-Hamdu lillâh«, »Allâhu Akbar« och »Lâ ilâha illâ Allâh«, bekänner Allâhs enhet och ber tills det är fullt ljust.

82 – Vistelse varsomhelst i Muzdalifah är giltig.

83 – Innan solen gått upp begir man sig mot Minâ i lugn och ro medan man reciterar Talbiyah.

84 – Vid Muhassir-dalen ökar man om möjligt farten. Denna plats tillhör Minâ.

85 – Sedan tar man den mittersta vägen som leder till den stora steningspelaren.

Stenkastningen

86 – I Minâ samlar man de stenar man avser att kasta mot 'Aqabah-pelaren – den siste pelaren och den närmaste Makkah.

87 – Framme vid pelaren ställer man sig mot den med Makkah till vänster och Minâ till höger.

88 – Man kastar sju stenar mot pelaren. Stenarna skall vara något större än kikärter.

89 – Vid varje stenkast säger man »Allâhu Akbar«.

[80] Angående tillägget »Allâh, låt det vara en godtagen vallfärd« – som vissa författare nämner – har det inte bekräftats från honom (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Jag har utrett detta i »adh-Dha'îfah« (1107).

90 – Efter det sista kastet upphör Talbiyah.

[81] Återgiven av Ibn Khuzaymah i hans »as-Sahîh«. Han sade: »Denna hadîth är autentisk. Den förklarar övriga berättelser och klargör att »...tills han kastar på 'Aqabah-pelaren« innebär tills kastandet är slutfört.« (Fath-ul-Bârî (3/426))

91 – Stenarna skall endast kastas sedan solen gått upp. Det gäller även de kvinnor och svaga som fått lämna Muzdalifah efter halva natten. Det är en sak, kastningen en annan.

[82] Denna åsikt har jag förklarat utförligt i »källan«, sidan 80. Se dit för klarhet.

92 – Uppstår svårigheter med att kasta på förmiddagen, är det tillåtet att göra det på eftermiddagen fram till natten. Detta nämns i en bekräftad hadîth.

93 – Efter kastandet blir allt utom kvinnor åter tillåtet. Detta gäller även om man varken slaktat eller rakat sig. Man får ta på sina kläder och parfymera sig.

94 – Den som vill fortsätta med den nämnda Tamattu' måste utföra Tawâf-ul-Ifâdhah samma dag. Hinner man inte göra Tawâf innan solnedgång återgår man till det Ihrâm man var i före kastandet, klär av sig de vanliga kläderna och byter till Ihrâms klädsel. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Det är sannerligen en dag då allt utom kvinnor åter blir tillåtet för er efter kastandet. Om ni inte gör Tawâf runt detta Hus innan solen går ned, återgår ni till Ihrâm som ni befann er i innan ni kastade, tills ni gör Tawâf runt det.«

[83] Autentisk hadîth. Flera, bland dem Imâm Ibn-ul-Qayyim, anser den stark. Jag har utrett detta i »Sahîh Abî Dâwûd« (1745). En rad lärda fann den okänd och svag. Jag hittade dock en annan berättarkedja hos Imâm at-Tahâwî i »Sharh Ma'ânî al-Âthâr« som definitivt stärker den. Imâm ash-Shâfi'î sade: »En rapportering skall accepteras i samma ögonblick den bekräftas, även om imâmerna inte handlar utmed den.«

Slakt och offring

95 – Sedan begir man sig till offerplatsen i Minâ och utför sitt offer. Det är Sunnah.

96 – Det är emellertid tillåtet att slakta varsomhelst i Minâ, och likaså i Makkah. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Jag offrade här, men hela Minâ är en offerplats. Samtliga öppna vägar i Makkah är en väg och en offerplats. Offra därför där ni slår läger.«

[84] Denna hadîth ger vallfärdarna stor frihet och förhindrar anhopning av offer som tvingar myndigheterna att gräva ned dem.

97 – Det är Sunnah att om möjligt offra med egna händer. Annars får man låta någon annan göra det.

98 – Han skall offra med offret vänt mot Qiblah, liggande på vänster sida med slaktarens fot på offrets högra sida.

[85] Det finns en hadîth från Djâbir, från profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam), återgiven hos Abû Dâwûd och andra. Nämnt i »al-Irwâ‘« (1138).

[86] Hâfidh sade: »Det är för att slaktaren lättare skall hålla kniven med höger hand och offrets huvud med vänster hand.« (Fath-ul-Bârî (10/16))

99 – Vad kameler beträffar är det Sunnah att slakta dem stående med vänster framben hopbundet och ansiktet vänt mot Qiblah.

[87] Sahîh Abî Dâwûd (1550). Däri förekommer en bekräftande berättelse från Ibn ‘Umars hadîth, återgiven av al-Bukhârî och Muslim.

[88] Återgiven av Mâlik med autentisk berättarkedja från Ibn ‘Umar. al-Bukhârî har återgett den med en reducerad, bekräftad berättarkedja. Se min förkortning av al-Bukhârî (330).

100 – Vid offringen säger man: »I Allâhs namn och Allâh är störst. Allâh, detta är från Dig och till Dig. Allâh, godta från mig.«

[89] Återgiven av Abû Dâwûd och andra från Djâbirs hadîth med en bekräftande berättelse från Abû Sa‘îd al-Khudrî. Nämnt i »al-Irwâ‘« (1118).

[90] Återgiven av Muslim och andra från ‘Â’ishah. Nämnt i »al-Irwâ‘«.

101 – Slakten skall ske under de fyra ‘îd-dagarna: Nahr-dagen – den stora Hadjdj-dagen – och de tre efterföljande Tashrîq-dagarna. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Det slaktas under samtliga Tashrîq-dagar.«

[91] Återgiven av al-Bukhârî med reducerad kedja medan Abû Dâwûd och andra återgav den med sammanbunden kedja. Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1700–1701).

[92] Återgiven av Ahmad. Autentisk enligt Ibn Hibbân. Jag anser den stark tack vare samtliga berättarvägar och nämnde den i »as-Sahîhah« (2476).

102 – Det är tillåtet att äta av sitt offer och att föra med sig en del av det som proviant hem, vilket profeten (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) gjorde.

103 – Man är skyldig att ge en del till de fattiga och behövande. Han (ta‘âlâ) sade: »Till de symboler Allâh gett er hör Budn. Med dem följer välsignelser för er. Uttala Allâhs namn över dem när de rad upp för slakt; och när de fallit, ät av dem och ge till den nöjde och den tiggande.«

[93] 22:36.

104 – Det är tillåtet för sju personer att dela på en kamel eller en ko.

105 – Den som inte finner något offer åläggs att fasta tre dagar under vallfärden och sju dagar vid hemkomsten.

106 – Det är tillåtet att fasta de tre Tashrîq-dagarna baserat på ‘Â‘ishahs och Ibn ‘Umars (radhiya Allâhu ‘anhumâ) hadîth: »Det var inte tillåtet för andra än dem som saknade offer att fasta Tashrîq-dagarna.«

[94] Återgiven av al-Bukhârî och andra. Nämnt i »al-Irwâ‘« (964).

107 – Därefter rakas hela huvudet eller håret klipps. Det förstnämnda är bättre. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Allâh, förbarma Dig över dem som rakar sig.« De sade: »Och dem som klipper sig, Allâhs sändebud.« Han sade: »Allâh, förbarma Dig över dem som rakar sig.« De sade på nytt: »Och dem som klipper sig.« Den fjärde gången sade han: »Och dem som klipper sig.«

[95] Återgiven av al-Bukhârî, Muslim och andra från Ibn ‘Umar och andra. Nämnt i »al-Irwâ‘« (1084).

108 – Det är Sunnah för frisören att börja med att raka huvudets högra sida, vilket nämns i Anas' (radhiya Allâhu ‘anh) hadîth.

[96] Återgiven av Muslim och andra. Nämnt i »al-Irwâ‘« (1085) och »Sahîh Abî Dâwûd« (1730).

109 – Det är bara männen som skall raka sig. Vad gäller kvinnorna, är de enbart ålagda att klippa håret. Han (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Kvinnorna åläggs inte att raka sig. De åläggs enbart att klippa sig.« För att utföra det samlar hon allt sitt hår och klipper en mängd motsvarande en fingertoppslängd.

[97] Autentisk hadîth, nämnt i »as-Silsilah as-Sahîhah« (605) och »Sahîh Abî Dâwûd« (1732).

[98] Shaykh-ul-Islâm sade: »En kvinna får inte klippa mer än en fingertoppslängd. En man får klippa hur mycket han önskar.«

110 – Det är tillåtet för den styrande att predika på Nahr-dagen i Minâ för att undervisa folket om ritualerna. Det sker på förmiddagen, mellan steningsspelarna.

[99] Återgiven av al-Bukhârî och Abû Dâwûd från flera följeslagare. Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1700, 1707, 1709 och 1710) och »Mukhtasar al-Bukhârî« (847).

[100] Återgiven av Abû Dâwûd och andra. Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1710).

[101] Återgiven av Abû Dâwûd och andra. Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1709).

[102] Återgiven av al-Bukhârî med reducerad berättarkedja medan Abû Dâwûd återgav den med sammanbunden sådan. Se »Sahîh Abî Dâwûd« (1700) och »Irwâ'-ul-Ghalîl« (1064).

Tawâf-ul-Ifâdhah

111 – Samma dag begir man sig till Ka'bah och kretsar runt den sju varv på samma sätt som vid ankomsten. Skillnaden är att man varken knyter Ridâ'n under höger armhåla eller joggar.

112 – Det hör till Sunnah att förätta två Rak'ât vid Ibrâhîms plats. Det är sagt av az-Zuhrî och praktiserat av Ibn 'Umar som sade: »Efter sjunde varvet förrättas två Rak'ât.«

[103] Återgiven av al-Bukhârî med reducerad berättarkedja medan Ibn Abî Shaybah och andra återgav den sammanbunden. Se »Mukhtasar al-Bukhârî« (1/386/319).

[104] Återgiven av al-Bukhârî med reducerad berättarkedja medan 'Abdur-Razzâq återgav den sammanbunden. Se »Mukhtasar al-Bukhârî« (1/386/318).

[105] Återgiven av 'Abdur-Razzâq (9012) med autentisk berättarkedja från honom.

113 – Sedan utförs Sa'y sju gånger mellan Safâ och Marwah på det tidigare beskrivna sättet. En Qârin och Mufrid nöjer sig emellertid med sin första Sa'y.

114 – Efter denna Tawâf blir allt som var förbjudet under Ihrâm åter tillåtet. Även det intima umgänget med makan/maken blir nu tillåtet.

115 – Dhuhur-bönen förrättas i Makkah. Ibn 'Umar sade: »I Minâ.«

[106] Allâh vet bäst vad profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade göra. Det är möjligt att han bad med dem i Makkah en gång och i Minâ en annan, varav det ena var obligatoriskt och det andra frivilligt.

116 – Därpå begir man sig till Zamzam och dricker.

Övernattning i Minâ

117 – Sedan återvänder man till Minâ och vistas där under Tashrîq-dagarna inklusive nätterna.

118 – Varje dag efter solens zenit kastar man på de tre steningspelarna – sju stenar på varje pelare, såsom beskrevs ovan (86–90).

119 – Man börjar med den första steningspelaren, närmast Khayf-moskén. Sedan tar man några steg åt höger, vänder sig mot Qiblah och ber länge med uppräckt händer.

[107] Allt detta är bekräftat i Ibn Mas'ûds hadîth, återgiven av bl.a. al-Bukhârî och Muslim. I vissa ritualsböcker hävdas att man skall stå mot Qiblah när man kastar på 'Aqabah-pelaren. Det motstrider denna autentiska hadîth. Jag har utrett detta i »adh-Dha'îfah« (4864).

120 – Sedan begir man sig till den andra steningspelaren och kastar på den. Sedan går man åt vänster, vänder sig mot Qiblah och ber länge med uppräckt händer.

[108] Se föregående fotnot.

121 – Sedan begir man sig till den tredje steningspelaren, 'Aqabah-pelaren, och kastar på den med Ka'bah till vänster och Minâ till höger. Man stannar inte vid den.

[109] Se föregående fotnot.

122 – Man kastar på samma sätt den andra och tredje dagen.

123 – Det är tillåtet att avresa hem efter kastandet på den andra dagen utan att övernatta för att kasta den tredje dagen. Han (ta'âlâ) sade: »Och prisa Allâh under de fastställda dagarna; den som ger sig av efter två dagar begår ingen synd, och den som stannar längre begår heller ingen synd, om han fruktar [Allâh].« Det är dock bättre att stanna och kasta, ty det är Sunnah.

[110] 2:203.

[111] Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyah sade: »Råkar han stanna kvar i Minâ sedan solen gått ned, skall han stanna för att kasta på tredje dagen.«

124 – Det är Sunnah att utföra de omnämnda ritualerna i ordningsföljd: 1. Stenkastning, 2. Offring och slaktning, 3. Rakning, 4. Tawâf-ul-Ifâdhah, 5. Sa'y för den som är Mutamatti'. Utförs de i en annan ordning, är ingen skada skedd. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Ingen skada är skedd. Ingen skada är skedd.«

125 – Följande undantag gäller för den som är ursäktad från stenkastning: Att inte övernatta i Minâ. Ibn 'Umar berättade: »al-Abbâs bad Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) om tillstånd att övernatta i Makkah under Minâ-nätterna för att sköta vattningen, och han gavs tillstånd.« Att kasta för två dagar på en och samma dag. 'Âsim bin Adiy berättade: »Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gav kamelherdarna tillstånd att inte övernatta och att slå ihop kastandet för två dagar vid ett och samma tillfälle.« De fick dessutom kasta på natten. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade: »Herden kastar på natten och vallar på dagen.«

[112] Återgiven av al-Bukhârî, Muslim och andra. Nämnt i »al-Irwâ'« (1079).

[113] Återgiven av Sunan-författarna. Autentisk enligt flera lärda. Nämnt i föregående referens (1080).

[114] God hadîth. Återgiven av al-Bazzâr, al-Bayhaqî och andra från Ibn 'Abbâs. Hâfidh ansåg berättarkedjan god. Den har vittnande berättarvägar, nämnda i »as-Sahîhah« (2477).

126 – Det är föreskrivet att besöka Ka'bah och kretsas runt den varje natt under Minâ-nätterna, ty profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gjorde det.

[115] Återgiven av al-Bukhârî med reducerad berättarkedja (Mukhtasar al-Bukhârî (287)) medan andra återgav den med sammanbunden. Nämnt i »as-Sahîhah« (804).

127 – Vallfärdaren åläggs att förrätta de fem dagliga bönerna i samling under Minâ-dagarna. Om möjligt är det bättre att förrätta dem i Khayf-moskén. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »I Khayf-moskén har sjuttio profeter förrättat bönen.«

[116] Återgiven av at-Tabarânî och adh-Dhiyâ' al-Maqdisî i »al-Muhtârah«. al-Mundhirî ansåg berättarkedjan god, vilket är riktigt, och den har fler vittnande berättarvägar. Utrett i »Tahdhîr-us-Sâdjîd min Ittikhâd-il-Qubûr Masâdjîd« (sid. 106–107).

128 – Sedan kastandet på den andra eller tredje Tashrîq-dagen är slutfört avslutas Hadjritualerna. Man begir sig sedan till Makkah och stannar så länge Allâh bestämt. Där bör man värna om att förrätta bönerna i samling, särskilt i den Heliga moskén. Han ('alayhis-salâtu was-salâm) sade (i innebörd): »En bön i min moské är tusen gånger bättre än i alla andra moskéer utom den Heliga moskén. En bön i den Heliga moskén är hundratusen gånger bättre än i alla andra moskéer.«

[117] Återgiven av Ahmad och andra från Djâbir. Berättarkedjan är autentisk och förklarad autentisk av flera lärda, nämnda i »al-Irwâ'« (1129).

129 – Oavsett tid på dygnet bör man ofta göra Tawâf och förrätta bönen. Han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade om de båda hörnorna, den svarta och den jemenitiska (i innebörd): »Att röra vid dem utplånar synder. Den som kretsas runt Huset lyfter och sätter ned foten utan att Allâh skriver ned en belöning, stryker bort en synd och höjer en grad för honom. Den som går sju varv belönas som om han frigivit en slav.« Han sade också: »Banû Manâfs ätt! Hindra ingen från att göra Tawâf eller förrätta bönen runt detta Hus oavsett tid på dygnet.«

[118] Återgiven av at-Tirmidhî och andra. Autentisk enligt Ibn Khuzaymah, Ibn Hibbân, al-Hâkim och andra. Nämnt i »al-Mishkât« (258) och »at-Targhîb« (2/120–122).

[119] Återgiven av Sunan-författarna och andra. Autentisk enligt at-Tirmidhî, al-Hâkim och adh-Dhahabî. Nämnt i »al-Irwâ'« (481).

Tawâf-ul-Wadâ' – Avskedskretsningen

130 – Sedan alla behov är avklarade och man har för avsikt att bege sig hem, är man skyldig att ta avsked av Huset genom att kretsas runt det. Ibn 'Abbâs berättade: »Folket höll på att sprida sig åt

alla håll när profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »Ingen skall lämna förrän hans sista handling blivit att kretsa runt Huset.««

[120] Återgiven av Muslim och andra. al-Bukhârî återgav den på liknande sätt. Nämd i »al-Irwâ'« (1086) och »Sahîh Abî Dâwûd« (1747).

131 – Ursprungligen var den menstruerande kvinnan skyldig att vänta tills hon var ren för att utföra Tawâf-ul-Wadâ'. Senare tilläts hon att lämna utan att vänta. Ibn 'Abbâs berättade: »Profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) befriade de menstruerande kvinnorna från Tawâf, förutsatt att de dessförinnan utfört Tawâf-ul-Ifâdhah.«

[121] Återgiven av Ahmad med autentisk berättarkedja som uppfyller al-Bukhârîs och Muslims villkor. Nämd i »al-Irwâ'« (1067). Det finns en bekräftande berättelse från 'Â'ishah i »Sahîh Abî Dâwûd« (1748).

132 – Om möjligt är det tillåtet att ta med sig Zamzam för välsignelse: »Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) brukade bära med sig det i vattenbehållare. Han brukade hålla det över sjuka och låta dem dricka det.« Faktum är att: »Han brukade sända bud från al-Madînah till Suhayl bin 'Amr innan Makkah erövrades: »Skicka oss Zamzam-vatten och neka oss inte.« Följaktligen sändes två vattenbehållare till honom.«

[122] Återgiven av al-Bukhârî i »at-Târikh« från 'Â'ishah (radhiya Allâhu 'anhâ). at-Tirmidhî återgav den och förklarade den god. Nämd i »al-Ahâdîth as-Sahîhah« (883).

[123] Återgiven av al-Bayhaqî med god berättarkedja från Djâbir (radhiya Allâhu 'anh) med en bekräftande berättelse i 'Abdur-Razzâqs »al-Musannaf« (9127). Ibn Taymiyyah uppgav att Salaf brukade bära med sig det.

133 – Sedan Tawâf är utfört begir man sig ut ur moskén som man vanligtvis gör, dvs. inte baklänges. Man går ut med vänster fot först och säger (i innebörd): »Allâh, låt välsignelse och fred vara med Muhammad. Allâh, jag ber Dig om Din godhet.«

[124] Se Shaykh-ul-Islâm Ibn Taymiyyahs »al-Kalim at-Tayyib«, sid. 51–52, med min verifiering och korrigering.

Innovationer under vallfärden, 'Umrah och gravbesöket

Jag fann det lämpligt att försätta boken med ett tillägg där jag uppräknar några av de förnyelser som förekommer under vallfärden och besöken i al-Madînah och Jerusalem. De flesta människor känner inte till dem och hamnar därför i dem. Jag önskar utöka mina råd till dem genom att belysa och varna för dessa företeelser. Allt detta i syfte att Allâh (tabârak wa ta'âlâ) endast godtar en handling som uppfyller två krav:

- 1 – Att den riktas uppriktigt till Allâh ('azza wa djall).
- 2 – Att den är korrekt, vilket den bara är om den överensstämmer med Sunnah.

Det är välkänt bland de lärda att all typ av påstådd dyrkan som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) varken föreskrivit muntligt eller utfört för att söka Allâhs närvaro, motstrider Sunnah. Sunnah är uppdelad i två typer:

- 1 – Sunnah att utföra handlingar (Fi'liyyah).
- 2 – Sunnah att avstå från handlingar (Tarkiiyyah).

Det är Sunnah att avstå från den dyrkan som han (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) avstod från. Ett exempel är böneutrop för 'Id-bönen och begravningsbönen, vilka i sig utgör en hågkomst och äktning av Allâh ('azza wa djall). Trots det är det inte tillåtet att söka Allâhs närvaro genom dem, eftersom det är Sunnah att inte utföra dem – profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) utförde dem inte. Hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare förstod detta och varnade ofta för innovationer på ett övergripande sätt. Hudhayfah bin al-Yamân (radhiya Allâhu 'anh) sade: »Dyrka inte med dyrkan som Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) inte dyrkade med.« Ibn Mas'ûd (radhiya Allâhu 'anh) sade: »Följ och innovera inte. Det ni fått är tillräckligt. Följ den urgamla vägen.«

Lycklig är den vars dyrkan Allâh gör uppriktig och som följer Sin profets (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) Sunnah. Låt honom glädja sig åt att Allâh ('azza wa djall) kommer att godta hans goda handlingar och föra in honom i paradiset – vi ber Allâh låta oss höra till dem som lyssnar till ord och följer det bästa.

De omnämnda innovationerna berör följande kategorier:

- 1 – Svaga hadîther som inte kan åberopas som bevis och inte heller tillskrivas profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam). Vi anser det inte tillåtet att handla utmed dem, baserat på vad vi klargjort i förordet till »Sifah Salât-in-Nabiyy«.
- Flera lärda delar denna åsikt, bland dem Ibn Taymiyyah och andra.

2 – Uppdiktade eller grundlösa hadîther. Vissa Fuqahâ' har inte uppmärksammat det och har därmed grundat rättsliga ståndpunkter på dem.

3 – Personliga bedömningar (Idjtihâd) och frågor som vissa Fuqahâ' ansett vara vackra utan att stödja dem med bevis. Dessa har med tiden behandlats som Sunnah. Den som har insikt i religionen ser klart att sådana frågor inte är tillåtna att följa, ty Allâh (ta'âlâ) är den ende lagstiftaren.

4 – Traditioner och myter som saknar stöd i Sharî'ah och i förnuftet, även om vissa okunniga behandlar dem som religiösa föreskrifter.

Innovationernas faror är inte alla på samma nivå. Vissa är ren otro och avgudadyrkan. Andra är lägre nivåer. Varje innovation är emellertid förbjuden när man väl känner till att det är en innovation. Hur kan det annars vara fallet när Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) sade (i innebörd): »All innovation är villfarelse och all villfarelse leder till Elden.« Dvs. dess utövare.

Denna fråga har Imâm ash-Shâtibî (rahimahullâh) behandlat på bästa sätt i sin bok »al-I'tisâm«. Innovationsfrågan är ytterst allvarlig och försummas av de flesta. Enbart en grupp lärda känner till dess vikt. För att förstå allvaret räcker det att läsa hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) ord (i innebörd): »Allâh avskär ångern från innovatören tills han överger sin innovation.«

[126] Nämnt i »Silsilah al-Ahâdîth as-Sahîhah« (1620).

Jag avslutar dessa ord med ett råd från en stor imâm bland de tidiga muslimska lärda: Shaykh Hasan bin 'Alî al-Barbahârî, en av Imâm Ahmads (rahimahullâh) elever som dog år 329:

»Akta dig för de små förnyelserna, ty de ringa innovationerna växer sig stora. Varje innovation inom det muslimska folket var från början liten och liknade sanningen. Den som föll i den lockades och kunde inte lämna den. Den växte och blev en religion man följde, och man avvek från den rätta vägen och trädde ut ur Islâm. Undersök – må Allâh förbarma Sig över dig – var och en av dina samtida och det du hör. Förhasta dig inte. Fråga och undersök: sade profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) följeslagare eller någon av de lärda detta? Finner du en berättelse från dem om det, håll fast vid den. Avvika inte från den för något annat. Håll fast vid din kunskap om att avvikelser från den rätta vägen sker på två sätt: en person som av misstag avvikit med goda avsikter – hans misstag skall inte tas som föredöme; och en som medvetet gått emot sanningen och de fromma föregångarna – han är vilseledd och vilseleder andra, en upprorisk djävul. Den som känner honom måste varna människorna för honom. Håll fast vid din kunskap – må Allâh förbarma Sig – att en tjänares Islâm inte kan fullbordas förrän han följer, bekräftar och underkastar sig.«

Må Allâh likaså förbarma Sig över Imâm Mâlik som sade: »Denna ummâs senare del rättas bara till av det som rättade till dess första del. Det som inte var religion då, är inte religion i dag.«

Må Allâh sända välsignelse och fred över vår profet som sade (i innebörd): »Det finns ingenting som för er närmre Allâh utan att jag befallt er det. Det finns ingenting som avlägsnar er från Allâh och för er mot Elden utan att jag förbjudit er det.«

Innovationer innan Ichrâm

Följande handlingar är innoverade och saknar stöd i Sunnah:

- 1 – Att undvika resa under månaden Safar och avstå från andra handlingar som förlovning, äktenskap och liknande.
  - 2 – Att undvika resa när en månad är på retur eller när månen befinner sig i Skorpionens stjärntecken.
  - 3 – Att inte städa hemmet när någon befinner sig på resa.
  - 4 – Att inför avresan förätta två Rak'ât vari man i första Rak'ah läser »al-Kâfirûn« och i andra »al-Ikhlâs«, och sedan säger: »Allâh, jag har begett mig ut för Din saks skull och vänt mig till Dig.« Därpå reciterar man Ayat al-Kursî, kapitlen al-Ikhlâs, al-Falaq och an-Nâs och annat som nämns i Fiqh-böckerna.
  - 5 – Att man förrättar fyra Rak'ât.
  - 6 – Att vallfärdaren reciterar slutet av Âl 'Imrân, Ayat al-Kursî och liknande vid avfärden från hemmet, med påståendet att det uppfyller behov i detta och nästa liv.
  - 7 – Att högt prisa Allâh och ropa »Allâhu Akbar« när vallfärdarna samlas och anländer.
  - 8 – Böneutrop vid avskedet av vallfärdarna.
  - 9 – Att låta en kamel från Egypten och Syrien bära Ka'bahs ridå och festa kring den.
- [127] Denna innovation har sedan länge försvunnit och all lovprisning tillkommer Allâh. Den har dock ersatts av andra innovationer.
- 10 – Att ta avsked av vallfärdarna med musik, vilket förekommer i vissa länder.
  - 11 – Att resa ensam med argumentet att man är bekant och vän med Allâh (ta'âlâ), vilket vissa Sûfiyyah påstår.

12 – Att resa utan proviant under förevändning att rätta till sitt förhållande till tawakkul (tillit till Allâh).

13 – Resor för att besöka profeters och rättfärdiga personers gravar.

14 – Att en man gifter sig med en kvinna som vill vallfärda och saknar förmyndare, enbart för att fungera som hennes förmyndare.

[128] Denna innovation och den följande hör till de värsta innovationerna. Däri finns bedrägeri mot Sharí'ah och utsättande för vidriga synder.

15 – Att upprätta ett syskonskap mellan en kvinna och en fremmande man för att han – som de påstår – skall bli hennes förmyndare och behandla henne som sina egna skyddslingar.

16 – Att en kvinna reser med en grupp kvinnor – som de påstår vara pålitliga – utan förmyndare, eller att en av deras förmyndare påstås vara förmyndare åt dem alla.

17 – Att ta skatt från vallfärdare på väg att fullgöra vallfärdens plikt.

18 – Att den resande förrättar två Rak'ât varje gång han slår läger och säger: »Herre, låt mig stiga i land med en välsignad landstigning! Du är den bäste att anordna landstigningsplatser.«

[129] 23:29.

19 – Att den resande reciterar »al-Ikhlâs« elva gånger, Ayat al-Kursí en gång och versen »De underskattar sannerligen Allâh!« en gång varje gång han slår läger.

[130] 39:66.

20 – Att den resande äter lök varje gång han slår läger.

21 – Att söka välsignelse på en bestämd plats som inte rekommenderats av Sharí'ah, exempelvis platser som påstås bära profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) fotspår, klippan i Jerusalem, Fotmoskén utanför Damaskus, eller profeters och rättfärdiga personers gravar.

[131] Det är autentiskt återgett att 'Umar bin al-Khattâb (radhiya Allâhu 'anh) under sin vallfärd såg folk skynda till en viss plats och frågade vad det var. Då sades: »Det är en moské där Allâhs sändebud (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) förrättade bönen.« 'Umar sade: »På detta vis förstörde Bokens folk sig; de förvandlade sina profeters spår till synagogor och kyrkor. Den som befinner sig där vid bönetid förrättar bönen. Annars skall man inte göra det.«

22 – Att rikta med vapen vid ankomsten till Tabûk.

Innovationer under Ihrâm, Talbiyah och dylikt

23 – Att ta på sig särskilda sandaler med villkor som nämns i vissa böcker.

24 – Att träda in i Ihrâm innan den fastlagda stationen.

25 – Att knyta sin Ridâ' under höger armhåla innan Ihrâm.

26 – Att muntligen uttala sin avsikt.

27 – Att tiga under vallfärden.

28 – Kollektiv Talbiyah i kör.

29 – Att säga »Allâhu Akbar« och »Lâ ilâha illâ Allâh« i stället för Talbiyah.

30 – Att efter avsikten säga: »Allâh, jag avser att vallfärda; underlätta det för mig. Hjälp mig fullgöra vallfärdens plikt och godta den från mig. Allâh, jag har avsett att uppfylla Din rättighet i vallfärden. Låt mig höra till dem som svarat Dig.«

31 – Att besöka moskéer – förutom den Heliga moskén – i Makkah och dess omgivning. Exempel är moskén under Safâ, foten av Abû Qubays-moskén, Mawlid-moskén och andra moskéer byggda på profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) spår.

32 – Att besöka berg och platser runt Makkah, exempelvis berget Hirâ' och berget i Minâ som påstås vara platsen för offringen.

33 – Att besöka 'Â'ishahs moské (Tan'îm) för att förrätta bönen däri.

34 – Att korsa sig framför Huset.

[132] Det framstår som att man stryker ansiktet och bröstet med händerna på ett korsliknande sätt.

Innovationer under Tawâf

35 – Att bada inför Tawâf.

36 – Att ta på sig strumpor för att undvika toalettorenheter och handskar för att undvika kontakt med kvinnor.

37 – Att förrätta två Rak'ât som hälsning till moskén vid inträdet i den Heliga moskén.

[133] I stället skall man göra Tawâf som hälsning och sedan förrätta bönen bakom Ibrâhîms plats. Se Ibn Taymiyyahs »al-Qawâ'id an-Nûrâniyyah«.

38 – Att säga: »Med denna Tawâf avser jag den och den omgången.«

39 – Att ta upp händerna vid beröringen av stenen, på samma sätt som under bönen.

40 – Att rosta för att få kyssa den svarta stenen.

- 41** – Att avbryta bönen innan Imâmen för att kyssa stenen.
- 42** – Att stå i kö för att röra vid stenen eller den jemenitiska hörnan.
- 43** – Att vid beröringen av stenen säga: »Allâh, [jag gör detta] med tron på Dig och Din skrift.«
- 44** – Att vid beröringen säga: »Allâh, jag söker Din beskyddan mot ålderdom, fattigdom och förnedring i detta liv och det kommande.«
- 45** – Att placera höger hand ovanpå vänster under Tawâf.
- 46** – Att framför Ka´bahs dörr säga: »Allâh, Huset är sannerligen Ditt hus. Den Heliga moskén är Din heliga moské. Säkerheten är Din säkerhet. Denna plats tillhör den som ber Dig om skydd mot Elden« och peka mot Ibrâhîms (‘alayhis-salâm) plats.
- 47** – Att vid den irakiska hörnan be: »Allâh, jag söker Din beskyddan mot tvivel och avgudadyrkan, mot olycka och hyckleri, dålig karaktär och att egendom, familj och avkomma vänds mot det dåliga.«
- 48** – Att under takrännan be: »Allâh, skänk mig Din skugga på Dagen då det finns ingen skugga utom Din...«
- 49** – Att under joggningen be: »Allâh, låt det vara en godtagen vallfärd, förlåtna synder, belönad ansträngning och lyckosam affär. Du Allsmäktige, Du Förlåtande!«
- 50** – Att under de återstående fyra varven säga: »Herre, förlåt och var barmhärtig. Förlåt det Du vet. Du är sannerligen den Mäktigaste, den Givmildaste.«
- 51** – Att kyssa den jemenitiska hörnan.
- 52** – Att kyssa och vidröra de två syriska hörnorna och Ibrâhîms plats.
- 53** – Att vidröra Ka´bahs och Ibrâhîms plats väggar.
- 54** – Att söka välsignelse från »fästet som aldrig ger vika« – en upphöjd plats på Husets vägg mitt emot porten. De okunniga påstår att den som rör vid den fått ett säkert fäste.
- 55** – Bulten på det centrala Huset, som de kallar »världens navel«. Somliga blottar magen och trycker sin navel mot den.
- 56** – Att göra Tawâf i regn med påståendet att tidigare synder därigenom förlåts.
- 57** – Att söka välsignelse från regnvattnet som rinner från Nådens takränna på Ka´bah.

58 – Att inte göra Tawâf i smutsiga kläder.

59 – Att hålla tillbaka resterande Zamzam-vatten i brunnen och säga: »Allâh, jag ber Dig om rent uppehälle, gagnarik kunskap och bot mot all sjukdom.«

60 – Att somliga badar i Zamzam-vatten.

61 – Att blöta ned skägget med Zamzam och lägga pengar och kläder i Zamzam för välsignelse.

62 – Att vid drickandet av Zamzam andas in i det flera gånger och rikta blicken mot Huset, vilket nämns i vissa Fiqh-böcker.

Innovationer under Sa'y mellan Safâ och Marwah

63 – Att tvätta sig innan man börjar vandra för att belönas sjuttiotusen gånger per steg.

64 – Att klättra uppför Safâ tills man rör vid väggen.

65 – Att när man stiger ned från Safâ be: »Allâh, låt mig följa Din profets Sunnah och dö i hans religion och skydda mig mot prövningarnas villfarelser.«

66 – Att under Sa'y säga: »Herre, förlåt och var barmhärtig. Förlåt det Du vet. Du är den Mäktigaste, den Givmildaste. Allâh, låt det vara en godtagen vallfärd och förlåtna synder. Allâh är störst! Allâh är störst! Allâh är störst!«

[134] Det är dock autentiskt återgett från följeslagarna Ibn Mas'ûd och Ibn 'Umar att de sade: »Du är sannerligen den Mäktigaste, den Givmildaste.« (fotnot 55)

67 – Att gå fjorton sträckor och avsluta på Safâ.

68 – Att upprepa Sa'y under vallfärden eller 'Umrah.

69 – Att förätta två Rak'ât efter Sa'y.

70 – Att fortsätta vandra mellan Safâ och Marwah sedan samlingsbönen börjat och därigenom missa bönen.

71 – Att vid ankomsten till Minâ be särskilda böner, exempelvis de som nämns i »al-Ihyâ'«: »Allâh, detta är Minâ. Förära Dig över mig såsom Du förärat Dig över Dina nära vänner och dem som lyder Dig.« Och vid avresan från Minâ: »Allâh, låt denna avresa vara den bästa avresa någonsin.«

Innovationer på 'Arafah

72 – Att stå på 'Arafah-berget den åttonde dagen för säkerhets skull.

- 73** – Att tända många stearinljus natten till 'Arafah på Minâ.
- 74** – Att natten till 'Arafah reciterar följande bön tusen gånger: »Stor i höjden är Han vars tron är i himlen. Stor i höjden är Han vars spår finns på jorden. Stor i höjden är Han vars väg finns i havet...«
- 75** – Att den åttonde dagen resa direkt från Makkah till 'Arafah utan avbrott.
- 76** – Att bege sig från Minâ till 'Arafah nattetid.
- 77** – Att tända eldar och ljus på berget 'Arafah natten till 'Arafah-dagen.
- 78** – Att bada på 'Arafah-dagen.
- 79** – Att vid åsynen av Rahmah-berget säga: »Stor är Allâh i höjden. Lovprisning tillkommer Allâh. Det finns ingen sann gud utom Allâh. Allâh är störst.«
- 80** – Att bege sig till 'Arafah innan dess tid börjat, dvs. halva 'Arafah-dagen.
- 81** – Att på 'Arafah upprepa »lâ ilâha illâ Allâh« hundra gånger, reciterar »al-Ikhlâs« hundra gånger och be hundra gånger om välsignelse och fred för profeten (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) med tillägget »och över oss«.
- 82** – Att tiga på 'Arafah och avstå från böner.
- 83** – Att klättra upp på Rahmah-berget på 'Arafah.
- 84** – Att gå in i kupolen – som kallas Âdams kupol – på Rahmah-berget, förrätta bönen där och göra Tawâf runt den som om det vore Ka'bah.
- 85** – Att tro att Allâh (ta'âlâ) stiger ned till berget Awraq på 'Arafah-kvällen, skakar hand med de ridande och kramar de gående.
- 86** – Att Imâmen håller två predikningar på 'Arafah och skiljer dem som vid fredagspredikan.
- 87** – Att förätta Dhuhr och 'Asr innan predikan.
- 88** – Att böneutropet inför Dhuhr och 'Asr utropas innan predikanten avslutat sin predikan.
- 89** – Att Imâmen efter bönen säger till Makkah-borna: »Be fyra Rak'ât. Vi är resande.«
- 90** – Att förrätta frivillig bön mellan Dhuhr och 'Asr på 'Arafah.

91 – Att läsa särskilda böner på 'Arafah, exempelvis al-Khidhrs ('alayhis-salâm) bön i »al-Ihyâ'« som börjar: »Du, som varken hindras av något från något annat eller av att höra något från något annat...« Somliga böner upptar fem sidor.

92 – Att lämna platsen innan solnedgång.

93 – Att de okunniga påstår att att stå på 'Arafah en fredag motsvarar sjuttio två värfärder.

94 – Att samlas natten till 'Arafah-dagen, eller utanför staden, för att läsa böner och lovprisa Allâh med höjd röst, hålla predikningar, föreläsningar och efterapa 'Arafâts folk.

Innovationer på Muzdalifah

95 – Att bege sig i snabb takt från 'Arafah till Muzdalifah.

96 – Att bada inför övernattningen på Muzdalifah.

97 – Att stiga av riddjuret och gå in i Muzdalifah till fots ur vördnad för Haram.

98 – Att hålla fast vid följande bön vid inträdet i Muzdalifah: »Allâh, detta är Muzdalifah som förenar olika tungor. Vi ber Dig om primitiv lydnad.« Nämns i »al-Ihyâ'«.

99 – Att låta bli att förrätta Maghrib direkt vid ankomsten till Muzdalifah och i stället ägna sig åt att samla stenar.

100 – Att förrätta Maghribs frivilliga böner mellan Maghrib och 'Ishâ', eller slå ihop dem med 'Ishâ's och Witr's frivilliga böner efter de obligatoriska. Det sade al-Ghazâlî.

101 – Att tända eldar natten till Nahr-dagen vid värfärdsstationerna i Muzdalifah.

102 – Att vara vaken hela denna natt.

103 – Att stanna till vid Muzdalifah utan att övernatta.

104 – Att hålla fast vid följande bön efter vistelsen i Muzdalifah: »Allâh, vid värfärdsstationernas, det Heliga husets, den heliga månadens, hörnans och [Ibrâhîms] plats rätt! Hälsa Muhammads själ fredshälsningen. Du som äger majestät och ädelmod; för in oss i Fredens boning.«

[135] Denna bön är inte bara innoverad utan motstrider även Sunnah i det att man gör Tawassul till Allâh via värfärdsstationernas och Husets rätt. Tawassul skall i stället ske via Allâhs Namn och Egenskaper. Hanafiyyah har sagt att det är föraktfullt att säga: »Allâh, jag ber Dig vid värfärdsstationernas rätt...« Se vår bok »at-Tawassul; Anwâ'uh wa Ahkâmuh«.

105 – al-Bâdjûrîs uttalande: »Det är Sunnah att samla sju stenar i Muzdalifah för att kasta dem på Nahr-dagen. De övriga stenarna för kastningen tas från Muhassir-dalen.«

Innovationer under stenkastningen

106 – Att bada innan man kastar stenarna.

107 – Att tvätta stenarna innan kastandet.

108 – Att säga »Subhân Allâh« eller något annat i stället för »Allâhu Akbar«.

109 – Att lägga till efter »Allâhu Akbar«: »Det här riktas mot Satan och hans anhang. Allâh, godta min vallfärd, belöna min ansträngning och förlåt min synd. Allâh, jag gör detta i tron på Din bok och för att följa Din profets Sunnah.«

110 – Att vissa senare människor anser det vara Sunnah att vid varje kast säga: »I Allâhs namn. Allâhu Akbar. Allâh har hållit Sitt löfte...« tills de säger: »...även om de otrogna föraktar det.«

111 – Att följa ett bestämt kastsätt, exempelvis att lägga delar av tummen på pekfingret. Andra säger att man skall böja pekfingret och sluta det mot tummen som bokstaven »P«.

112 – Att begränsa avståndet till målet till fem armlängder.

113 – Att kasta sandaler och andra föremål.

Innovationer under offringen och rakningen

114 – Att vända ryggen mot den obligatoriska offringen och i stället skänka dess motvärde i pengar. Somliga gör det med hänvisning till att köttet ofta slängs. Det hör till de vidrigaste innovationerna, ty det innebär att Sharî'ah förnekas med en privat åsikt.

[136] Det är vallfärdaren själv som bär ansvar för att se till att offringen gagnar maximalt. Det är han som väljer att inte följa den vise Lagstiftarens riktlinjer.

115 – Att offra Tamattu'-offringen i Makkah innan Nahr-dagen.

116 – Att börja rakningen från vänster sida av huvudet.

117 – Att enbart raka en fjärdedel av huvudet.

118 – al-Ghazâlîs uttalande i »al-Ihyâ'«: »Det är Sunnah att vara vänd mot Qiblah under rakningen.«

119 – Att under rakningen läsa bönen: »Lovprisning tillkommer Allâh som väglett och förärat oss. Du har kontroll över mig; godta från mig...«

120 – Att göra Tawâf runt moskéerna belägna vid steningspelarna.

121 – Att anse det rekommenderat att förrätta 'Îd-bönen på Nahr-dagen i Minâ.

122 – Att den vallfärdare som utför Tamattu´ underlåter att göra Sa´y efter Tawâf-ul-Ifâdhah.

Diverse innovationer

123 – Att festa kring Ka´bahs ridå.

124 – Att festa kring Platsens ridå.

125 – Att knyta tyger på Platsen och predikstolen för att uppnå önskemål.

126 – Att vallfärdare skriver sina namn på pelare och Ka´bahs väggar och uppmanar varandra att göra det.

127 – Att anse det tillåtet att passera framför den bedjande i den Heliga moskén och göra motstånd om han hindrar en.

128 – Att titulera den som vallfärdat »al-Hâdj«.

129 – Att lämna Makkah för att utföra frivillig ´Umrah.

130 – Att lämna den Heliga moskén baklänges efter Tawâf-ul-Wadâ´.

131 – Att måla vallfärdarens hus vitt, rita bilder på det och skriva vallfärdarens namn och vallfärdsårets datum på det.

Innovationer i samband med besöket i al-Madînah al-Munawwarah

Det hör till Sunnah att resa för att besöka den profetiska moskén och al-Aqsâ-moskén – må Allâh snarast låta den återvända till muslimerna – baserat på den stora belöning som återgivits. Folk brukade besöka dem antingen före eller efter vallfärden. Under dessa besök föll emellertid många i förnyelser och innovationer som de lärda känner till. För att fullborda nyttan nämner jag några av dem som en förkunnelse och varning:

132 – Att avse hans (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) grav med sin resa.

[137] Det är Sunnah att avse moskén. Han (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam) sade: »Resor skall inte företas utom till tre moskéer...« Man måste känna till skillnaden mellan att resa för att besöka hans (´alayhis-salâtu was-salâm) och andras gravar och att besöka gravar utan att resa. Det blandar många ihop och påstår felaktigt att Salafiyûn fördömer besök vid profetens grav – vilket är en ren lögn.

133 – Att be vallfärdare och besökare framföra hälsningar till profeten (sallâ Allâhu ´alayhi wa sallam).

134 – Att bada innan man träder in i al-Madînah al-Munawwarah.

135 – Att vid åsynen av al-Madînah säga: »Allâh, detta är Din sändebuds helgd. Låt den skydda mig mot Elden och trygga mig mot straffet och den svåra räkenskapsstunden.«

136 – Att vid inträdet i al-Madînah säga: »I Allâhs namn och utmed Allâhs sändebuds religion: »Herre, låt mig stiga ned som en sann och uppriktig troende och stig upp ur min grav som en sann och uppriktig troende och skänk mig kraft att segra!««

[138] 17:80.

137 – Att den profetiska graven befinner sig inne i moskén.

138 – Att besöka hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav innan man förrättar bönen i hans moské.

139 – Att med stor ödmjukhet vända sig mot graven och lägga högerarmen på vänsterarmen som i bönen, oavsett om man befinner sig nära eller längre bort, och oavsett om man träder in i eller lämnar moskén.

140 – Att vända sig mot graven när man läser böner.

141 – Att besöka graven för att be i hopp om att bli bönhörd.

142 – Att göra Tawassul via honom till Allâh i bönerna.

143 – Att be honom förmedla förbön och andra frågor.

144 – Ibn-ul-Hâdjids uttalande i »al-Madkhal« (1/259): »Man skall varken uttrycka sina behov eller be om förlåtelse för sina synder vid hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) grav. Han vet ju bättre vilka behov man har.«

145 – Hans andra uttalande (1/264): »Att han ser vad hans samfund gör och känner till deras tillstånd, avsikter, ånger och tankar gör ingen skillnad om han vore levande eller død.«

146 – Att sätta sin hand mot fönstret till hans (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) gravrum för välsignelse. Somliga svär vid det och säger: »Vid hans rätt, vars fönster du satt din hand mot och sagt: Allâhs sändebud, [jag ber dig om] förbön!«

147 – Att kyssa eller vidröra graven eller dess omgivning.

[139] al-Ghazâlî (rahimahullâh) gjorde rätt när han fördömde det nämnda kyssandet och sade: »Det där hör till kristnas och judars vanor.« Finns det dock någon som tänker efter?

148 – Att besöka hans (sallâ Allâhu ‘alayhi wa sallam) och hans två följeslagares gravar på ett särskilt sätt, hälsa på dem på ett bestämt sätt och be med speciella böner – exempelvis al-Ghazâlîs föreskrivna fredshälsning på nästan tre sidor.

[140] Det är föreskrivet att säga: »Fred med dig, Allâhs sändebud, nåd och välsignelse. Fred med dig, Abû Bakr. Fred med dig ‘Umar.« Så handlade Ibn ‘Umar. Läger man till något kort är ingen skada skedd – om Allâh (ta‘âlâ) vill.

149 – Att förrätta bönen vänd mot graven.

150 – Att sitta vid och runt graven för att reciterar och be.

151 – Att gå till graven efter varje bön.

[141] Det är inte bara en innovation utan också överdrift i religionen. Det motstrider hans (‘alayhis-salâtu was-salâm) ord: »Gör inte min grav till en plats som regelbundet besöks. Be om välsignelse för mig var ni är, ty er bön om välsignelse när mig var ni än befinner er.« Handlingen är orsaken till att många Sunan och förtjänster gått förlorade. Må Allâh förbarma Sig över den som sade: »Den som innoverar en innovation dödar en Sunnah.«

152 – Att al-Madînahs invånare besöker den profetiska graven varje gång de går in i eller lämnar moskén.

153 – Att efter bönen säga: »Fred med dig, Allâhs sändebud.«

154 – Att söka välsignelse genom den gröna färg som faller med regnet från kupolen ovanför den profetiska graven.

155 – Att söka Allâhs närvaro genom att äta Sayhan-dadlar i den ädla Rawdhah, mellan predikstolen och graven.

156 – Att klippa lite av sitt hår och kasta det i den stora lampan nära den profetiska graven.

157 – Att med händerna torka de två palmer som befinner sig väster om predikstolen i moskén.

[142] Det finns ingen som helst nytta i dessa palmer. De placerades som utsmyckning och en prövning för folk. Slutligen togs de bort – och all lovprisning tillkommer Allâh.

158 – Att förrätta bönen i den gamla delen av moskén i stället för att bida de första raderna i de av ‘Umar och andra utbyggda delarna.

159 – Att besökande håller sig till att stanna en hel vecka för att förrätta bönen fyrtio gånger i den profetiska moskén och därigenom undgå hyckleri och Elden.

[143] Hadîthen kring detta är svag och utgör inget bevis. Jag har utrett dess svagheter i »as-Silsilah adh-Dha‘îfah« (364). Det är inte tillåtet att handla utmed den då det rör sig om lagstiftning. Många vallfärdare råkar dessutom i svårigheter på grund av den.

160 – Att besöka andra moskéer och begravningsplatser i al-Madînah och dess omgivningar utom Qubâ'-moskén.

161 – Att vissa individer kallade »Besökarna« inspirerar vallfärdare till böner vid graven eller längre bort med höjda röster, varpå de inspirerade upprepar dessa böner med ännu högre röster.

162 – Att besöka Baqî' dagligen och förrätta bönen i Fâtimahs (radhiya Allâhu 'anhâ) moské.

163 – Att utse torsdagen till att besöka martyrerna vid Uhud.

164 – Att knyta tyger på fönstren i martyrmonumentet.

165 – Att söka välsignelse genom att bada i dammen vid sidan om deras gravar.

166 – Att lämna den profetiska moskén baklänges när man ger sig av hem.

Innovationer i Jerusalem

167 – Att besöka Jerusalem efter vallfärden och säga: »Må Allâh helga din vallfärd.«

168 – Att göra Tawâf runt Klippmoskén på samma sätt som runt Ka'bah.

169 – Att visa vördnad för klippan på vilket sätt som helst, exempelvis att vidröra den, kyssa den, föra fram djur för att offra dem där, bygga ovanpå den och liknande.

170 – Vissa påstår att profetens (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam) fotspår och turbanmärke syns på klippan. Somliga tror att det är platsen där Herren (subhânahu wa ta'âlâ) satt Sin fot.

171 – Att besöka platsen de påstår vara 'Îsâs ('alayhis-salâm) födelseort.

172 – Att påstå att Vägen och Vågen befinner sig där och att väggen som skall skilja paradiset från helvetet är moskéns östra mur.

173 – Att visa vördnad för kedjan eller dess plats.

174 – Att förrätta bönen vid Ibrâhîms ('alayhis-salâm) grav.

175 – Att samlas i al-Aqsâ-moskén inför vallfärden för att sjunga och spela tamburin.

Det är allt jag har lyckats sammanställa om innovationerna under vallfärden och besöket. Jag ber Honom (tabâarak wa ta'âlâ) att låta det hjälpa muslimerna att rätta sig efter sändebudets mästare (sallâ Allâhu 'alayhi wa sallam).

Subhânak Allâhumma wa bi Hamdik. Ashhadu an lâ ilâha illâ Ant. Astaghfiruka wa Atûbu ilayk.